

Nagrody Indywidualne

Laureaci

1. Piotr Kowalczyk Tau

Mówi o sobie, że jest dzieckiem Bożym, mężem, ojcem, Polakiem, muzykiem i raperem. W tej kolejności. Występując jako MEDIUM stał się jednym z największych odkryć muzycznych tego nurtu, a po spektakularnym nawróceniu i przewartościowaniu swojego życia, artysta zmienił pseudonim na TAU oraz otworzył własną wytwórnię muzyczną. Koncertuje w całej Polsce i Europie. Zdobywca Złotej Płyty i pierwszego miejsca na liście najlepiej sprzedawanych albumów w Polsce. W swoich tekstach przekazuje najwyższe wartości, które inspirują ludzkie serca do głębokiej przemiany

Raper, wokalista, beatboxer i producent muzyczny. Urodził się, wychował i mieszka w Kielcach. Od kilkunastu lat działa na scenie hip-hopowej. Pierwszą płytę nagrał w 2008 roku jako Medium, wzbudzając ogromne zainteresowanie branży muzycznej. Kolejne projekty realizowane przez artystę tylko potwierdziły pochlebne opinie. Wydany w 2011 roku przez Asfalt Records album „Teoria równoległych wszechświatów” został nagrodzony w kategorii „Odkrycie roku”. Dwa lata później założył własną wytwórnię *Bozon Records* i wydał płytę *Księga słów*, którą nagrał razem z producentem Galusem w ramach projektu Egzegeza. To był także rok, w którym artysta całkowicie przewartościował swoje życie a także przybrał nowy artystyczny pseudonim Tau. Tak pisze o swojej przemianie: „Od początku starałem się używać narzędzia jakim jest rap do rejestrowania moich poszukiwań odpowiedzi na pytania, które nurtują ludzkość od zawsze. Jaki był tego wynik? Przede wszystkim - odzyskanie wiary i nadziei na życie wieczne. Wielkiej wiary, która nie pochodzi od człowieka ani od żadnej rzeczy, która znajduje się na Ziemi. Od tego momentu w moim życiu zmieniło się wszystko”. W 2016 roku został ambasadorem zorganizowanych w Krakowie Światowych Dni Młodzieży. Najnowsza płyta artysty ON czyli Włączony, ukazała się w ubiegłym roku. Wraz z premierą płyty poznajemy

również szczegóły dotyczące działań **Fundacji ON**, którą **Tau** powołał do życia a której celem jest niesienie pomocy cierpiącym ludziom.

2. Włodzimierz Pawłowski

Działacz polonijny, mecenas, organizator wymiany kulturalnej między Kielcami i naszym miastem partnerskim Winnica na Ukrainie. Od blisko 20 lat aktywnie uczestniczy w życiu polskiej społeczności w tym mieście. Budowniczy i fundator „Domu Polskiego” w Winnicy. Hojny mecenas i filantrop. Opiekun polskiej młodzieży i seniorów.

Urodził się w Winnicy, w polskiej rodzinie. Jest jednym z twórców i aktualnie Prezesem największej polskiej organizacji publicznej na Podolu, na Ukrainie, Konfederacji Polaków Podola. Od 2012 r. sponsor i współzałożyciel Dziecięcego Chóru „KWIAT PODOLA” w Winnicy, który od kilku lat uczestniczy w Festiwalu Harcerskim, zdobywając najwyższe laury. Ponadto od 3 lat organizuje z władzami Kielc bożonarodzeniowe Koncerty Prezydenckie w Zespole Państwowych Szkół Muzycznych w Kielcach. Konfederacja prowadzi także sobotnio-niedzielną Polską Szkołę dla blisko 700 osób: dzieci, młodzieży oraz seniorów. Obecnie na zajęcia sobotnie uczęszcza blisko 180 uczniów z klas I do VI. Natomiast szkoła niedzielna gromadzi 500 słuchaczy w wieku od 8 do 80 lat. Odbywają się tam zajęcia z historii, kultury i języka polskiego. W ramach ww. szkoły do Kielc przyjeżdża polska młodzież (Letnia Szkoła Historii, Kultury i Języka Polskiego) oraz seniorzy w ramach wizyt studyjnych. Stypendyści Miasta Kielce rekrutują się właśnie z absolwentów tej szkoły. Laureat z własnych środków zakupił budynek, który jest obecnie remontowany i będzie służył jako „Dom Polski” w Winnicy. Włodzimierz Pawłowski ufundował granitowy cokół Pomnika Marszałka Józefa Piłsudskiego w Kielcach, wspomaga zbiórkę funduszy na Ławeczkę Andrzeja Koziei, sfinansował także m.in. remont ważnego dla rodaków kościoła we wsi Hawryszówka. Laureat licznych nagród i wyróżnień za działalność społeczną i charytatywną.

3. Robert Kotowski

Naukowiec, menadżer, wizjoner i pasjonat, tytan pracy. Od 9 lat dyrektor Muzeum Narodowego w Kielcach. W tym czasie instytucja pod jego egidą zyskała znaczenie w Polsce i Europie i stała się jednym z wielu znaków rozpoznawczych i promujących miasto Kielce. Słowa Jürgena Thorwalda, doskonale charakteryzują tego laureata: *Tak zwany los rzadko kiedy wynagradza pracowitego znawcę, teoretyka czy marzyciela. Przeważnie nagradza tego, kto owe marzenia i teorię wprowadzają w czyn.*

Zintegrowany zespół, nowoczesne metody zarządzania, dialog z odbiorcami i partnerami, ciekawe wystawy w interesujących aranżacjach, precyzyjna wizja rozwoju Muzeum, edukacja muzealna oraz szeroko pojęta działalność wydawnicza to wyznaczniki działania dyrektora Kotowskiego. Z inicjatywy Roberta Kotowskiego i dzięki jego staraniom, w Kielcach powstał nowy oddział Muzeum Narodowego – Muzeum Dialogu Kultur, a siedziba oddziału - zabytkowa, urokliwa Kamienica pod Trzema Herbami - została odrestaurowana. Zaangażowanie dyrektora Roberta Kotowskiego spowodowało, że gruntowne prace konserwatorskie objęły także perłę kieleckiego krajobrazu - Dawny Pałac Biskupów Krakowskich, który dzięki determinacji dyrektora wpisany został na Listę Pomników Historii. Ceniony i lubiany wykładowca, naukowiec, autor licznych publikacji i doskonały orator.

Robert Kotowski za wkład w upowszechnianie dziedzictwa kulturowego, także tego związanego z miastem i regionem, został uhonorowany m.in. nagrodą Marszałka Województwa Świętokrzyskiego – „Świętokrzyski Wędrowiec” (2009), Polską Nagrodą Jakości dla Muzeum Narodowego oraz indywidualnym wyróżnieniem Znakomity Przywódca, jak również Odznaką Honorową Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej” i brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze - Gloria Artis”.

4. Krzysztof Borek

Spółecznik, dla którego nadrzędnym celem jest poprawa jakości życia mieszkańców naszego miasta. Inwestycje, które powstały dzięki jego zaangażowaniu służą społeczności lokalnej, poprawiają także infrastrukturę kieleckich szkół.

Laureat działając od ponad 20 lat, w ramach Lokalnej Inicjatywy Społecznej skutecznie zabiegał o realizację wielu ważnych inwestycji dla mieszkańców różnych dzielnic Kielc. Najważniejsze z nich to m.in.: doprowadzenie gazu ziemnego do ul. Studziankowskiej czy rozpoczęcie gazyfikacji II części osiedla Ostra Górka. Jest założycielem Komitetu Budowy Kanalizacji Sanitarnej Ostra Górka cz. II, Przewodniczącym Społecznego Komitetu budowy nawierzchni ulic: Studziankowskiej, Narwickiej, Tobruckiej, Helskiej i Oksywskiej, oczyszczalni wód deszczowych przy zbiegu ulic: Domki, Monte Cassino i Łopianowej, kanalizacji deszczowej wzdłuż ul. Domki. To także inicjator pozyskania środków finansowych na położenie nakładki asfaltowej na ulicach Rozmarynowej i Jaśminowej, w celu poprawy przejezdności dróg. Działając przez wiele lat w Radach Rodziców kieleckich szkół ponadgimnazjalnych, doprowadził do wielu potrzebnych inwestycji poprawiających infrastrukturę szkolną. Stale współpracuje z Radą Miasta Kielce i Miejskim Zarządem Dróg w Kielcach.

5. Krzysztof Słoń

Wolontariusz i społecznik, działający na rzecz osób niepełnosprawnych i chorych z Kielc i Województwa Świętokrzyskiego. Założyciel i Prezes Świętokrzyskiego Stowarzyszenia „Niepełnosprawni Plus”. Autor realizowanego przez Stowarzyszenie programu „Razem łatwiej”, służącego pełnej integracji osób niepełnosprawnych w społeczeństwie. Aktywny samorządowiec i społecznik, zaangażowany w sprawy swojej dzielnicy, miasta, regionu i kraju. Senator Rzeczypospolitej Polskiej.

Od blisko 30 lat działa na rzecz osób niepełnosprawnych z Kielc i regionu. Wiceprezes Towarzystwa Szkoły Katolickiej w Kielcach, członek Zarządu Konwentu Świętokrzyskiego Osób Niepełnosprawnych i Pacjentów, członek Powiatowej Społecznej Rady ds. Osób Niepełnosprawnych, współorganizator rekolekcji i turnusów rehabilitacyjnych dla niepełnosprawnych oraz od 25 lat - samodzielny organizator turnusów rehabilitacyjnych i całorocznej pomocy dla osób niepełnosprawnych. Gorący orędownik wychowania patriotycznego w szkołach, inicjator lekcji poświęconych Prezydentowi Stefanowi Artwińskiemu. Przez 12 lat Radny Rady Miasta Kielce, w tym Przewodniczący Rady Miasta Kielce w latach: 2006 - 2010. Członek m.in. Rad Społecznych Szpitala Miejskiego w Kielcach, Dziennego Ośrodka Rehabilitacyjnego dla Dzieci w Kielcach i Świętokrzyskiego Centrum Onkologii. Odznaczony m.in. „Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi”. Uhonorowany wieloma odznaczeniami i nagrodami przez organizacje kombatanckie i patriotyczne za czynne wspieranie ich działalności w społeczeństwie.

Laureat Nagrodę finansową przeznaczoną na rzecz Świętokrzyskiego Stowarzyszenia „Niepełnosprawni PLUS”.

6. Ks. Grzegorz Ziarnowski

Kapłan, misjonarz, nieformalny ambasador Kielc w Afryce, Francji i Austrii. Ukończył kieleckie seminarium i podkreśla, że za każdym razem chętnie wraca do Kielc, traktując nasze miasto jak dom rodzinny. Zawsze życzliwy i otwarty dla gości pochodzących z naszego miasta.

Na stałe związał się z naszym miastem w latach studiów seminaryjnych. Tutaj, jak mówi, zdobył bardzo solidne i pozwalające wszędzie pracować wykształcenie teologiczne i duszpasterskie. Mimo że w Kielcach nie mieszka od lat, uważa je za swoje miasto. Po ukończeniu kieleckiego seminarium, udał się na misję do Kongo, gdzie przez kilka lat pełnił posługę kapłańską, następnie został duszpasterzem w Beaune we francuskiej Burgundii a od 2001 r. jest proboszczem

parafii w austriackim mieście Neusiedl am See. Od 2014 r. członek Zakonu Rycerskiego Świętego Grobu Bożego w Jerozolimie. W naszym mieście ma wielu wiernych przyjaciół i chętnie tu przyjeżdża ze swoimi parafianami. Jego dom jest zawsze otwarty dla gości z Kielc.

Nagrodę w imieniu laureata odebrał ks. Leszek Skorupa

7. Zdzisław Antolski

Jest związany z Kielcami od 50 lat. Uznany pisarz, publicysta i poeta. Laureat wielu konkursów literackich i poetyckich. Przez lata prowadził wydawnictwo „U Poety”, w którym ukazało się wiele książek regionalnych autorów. Jego ostatni tomik poezji „Dzidzius”, wydany w ubiegłym roku, spotkał się z bardzo życzliwym przyjęciem czytelników i krytyki.

Ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Kielcach. Pierwsze wiersze publikował w szkolnej gazecie „Młodzi Idą” w 1971, ale w 1974 roku debiutował w almanachu „Bazar poetycki”. W tym samym roku ukazał się jego wiersz w ogólnopolskim piśmie „Radar”. Współpracował z kieleckimi czasopismami kulturalnymi: „Przemiany”, „Ikar”. Publikował utwory w wielu czasopismach ogólnopolskich m.in.: w „Poezji”, „Akancie”, „Twórczości”, „Przemianach”. Od kilku lat w internetowym tygodniku Pisarze.pl prezentuje swoje utwory związane z Ziemią Kielecką. Otrzymał wiele nagród w konkursach poetyckich, m.in.: „O Nagrodę Jesiennej Chryzantemy” (Płock 1978), „O Świętokrzyską Lirę Poezji” (Kielce 1979, 1982), „O Laur Liścia Akantu” (Olsztyn 1981), Nagrodę im. Andrzeja Bursy (Kraków 1986). Jego wiersze były tłumaczone na język angielski i umieszczone w antologii „Contemporary Writers of Poland 2002 – 2004” oraz na język czeski i publikowane w antologii „Hledam tedy istem”. Jest też stałym felietonistą miesięcznika „Radostowa” i jurorem konkursów literackich. W 2001 został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, a w 2005 r. - Brązowym Medalem "Zasłużony Kulturze Gloria Artis". Jest także laureatem „Świętokrzyskiej Nagrody Kultury”.

Nagrodę w imieniu laureata odebrał syn.

8. Zygmunt Pańszczyk

Kielecki piekarz i cukiernik, jego cukiernia przy ul. Małej 4 to bardzo znane i lubiane miejsce, chętnie odwiedzane przez wielu kielczan . Od kilkudziesięciu lat spędza w pracy 14 godzin dziennie i jak mówi - obecnie to 2 godziny mniej niż kiedyś. Jego motto życiowe to zaczerpnięte z piosenki Wojciecha Młynarskiego słowa: 'Róbmy swoje' i robi swoje...od blisko 60 lat.

Laureat prowadzi w drugim pokoleniu cukiernię, która istnieje od 1937 roku. Jest jednym z nielicznych cukierników w naszym Mieście, który łączy pasję z tradycją oraz szacunkiem dla każdego klienta. Jego cukiernia przy ulicy Małej 4 to ambasador dobrego smaku i najlepszych cukierniczych tradycji naszego miasta. Każdy klient znajdzie tu nie tylko pyszne słodkości, których receptura jest przekazywana z pokolenia na pokolenie, ale także wspaniałą obsługę ubarwioną niepowtarzalną, pasjonującą rozmową.

Dla każdego gościa, który zawita do naszego miasta i szuka miejsc niezwykłych cukiernia Pana Zygmunta Pańszczyka powinna stać się obowiązkowym punktem programu.

9. Antoni Bolesław Nowak

Spółecznik, wychowawca, działacz i członek Zarządu „Stowarzyszenia Żołnierzy i Sympatyków 4 Pułku” w Kielcach, członek komitetu odbudowy pomnika „Czynu Legionowego” oraz „Niepodległości” w Kielcach. Wieloletni, aktywny działacz „Stowarzyszenia Ochrony Dziedzictwa Narodowego”. Współorganizator kwest na odbudowę cmentarzy, organizator prac rewaloryzacyjnych i porządkowych kieleckich nekropolii.

Aktywny działacz na rzecz pomocy Polakom na Kresach Wschodnich. Inicjator powstania płyt i pomników upamiętniających ważne wydarzenia historyczne na terenie miasta i regionu. Od 5 lat pracuje nad udokumentowaniem zbrodni niemieckich dokonanych na polskich patriotach rozstrzelanych w latach 1939 – 1942 na stokach Białej Góry za miejscowością Dąbrowa. Prowadzi prelekcje dla uczniów kieleckich szkół, przybliżając im historię naszego kraju. Jest współorganizatorem konkursu wiedzy o historii i tradycjach 4 Pułku Piechoty Legionów Polskich na tle wydarzeń I wojny Światowej ze szczególnym uwzględnieniem sprawy polskiej. Odznaczony m.in.: „Złotym Krzyżem Zasługi”, Medalem „Pro Memoria”, Złotym Medalem „Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej”.

10. Henryk Dłużewski

Kombatant, weteran walk o Niepodległość Ojczyzny, stale współpracuje ze środowiskiem inwalidów wojennych i stowarzyszeniami patriotycznymi. Jako kombatant posiada tytuł „Weterana Walk o Niepodległość Ojczyzny”. Pomimo ukończonych 101 lat, aktywnie działa i planuje realizację wielu przedsięwzięć związanych m.in. z upamiętnieniem wydarzeń historycznych i przekazuje następnym pokoleniom wartości historyczno – patriotyczne.

Jest inicjatorem i projektantem budowy i rozbudowy pomników, tablic i innych form architektonicznych upamiętniających wydarzenia historyczne, które miały miejsce na terenie miasta Kielce i województwa świętokrzyskiego. Autor m.in.: Pomnika poświęconego żołnierzom 2 Pułku Artylerii Lekkiej w Kielcach, projektu konstrukcji pomnika Żołnierzy AK w Kielcach, Pomnika Niepodległości przed dworcem PKP w Kielcach, Pomnika dh. Zofii Dziewięckiej w Kielcach, projektu konstrukcji pomnika „Czwórki Legionowej” i wielu innych. Przewodniczący Komisji Ochrony Dóbr Kultury Materialnej Stowarzyszenia Ochrony Dziedzictwa Narodowego w Kielcach.

Zawodowo jest też autorem projektów konstrukcji wielu dużych obiektów m.in. takich jak: Dom Handlowy „Tęcza” w Kielcach, DH w Końskich czy Busku – Zdroju.

Projektował też konstrukcje hal, biura i kotłowni w „Kielczance” Wykonał ponad 100 ekspertyz budowli na kielecczyźnie i około 50 projektów budynków i budowli inżynierskich.

Nagroda Specjalna

Kielecka Fabryka Pomp "Białogon" S.A.

11.Kielecka Fabryka Pomp „Białogon” S.A

Kielecka Fabryka Pomp „Białogon” jest kontynuatorką 200 - letniej tradycji produkcji wyrobów branży metalowej. to unikalny przykład zachowania tradycji przemysłowej naszym mieście.

W latach 1814-1817 z inicjatywy ks. Stanisława Staszica wybudowano hutę „Aleksandra”, w której pozyskiwano miedź, bito srebrne monety. Po wyczerpaniu w okolicy rudy miedzi i ołowiu, zakład przebudowano na odlewnię żeliwa. Kielce i Białogon w początkach XIX wieku, dwa zupełnie odrębne organizmy stały się przykładem współdziałania w sferze gospodarczej. Fabryka produkowała seryjne maszyny i kotły parowe, urządzenia do gorzelni, cukrowni, wyposażenie do wielkich pieców, papierni, tartaków oraz szeroką gamę maszyn rolniczych, a w okresie powstania listopadowego wytwarzano tu lufy karabinowe. Pełny rozkwit fabryki przypada na lata 1836-1848, w których realizowano wiele zamówień rządowych. Zmiany z przełomu XIX i XX wieku utrwaliły profil techniczny i produkcyjny zakładów w Białogonie, aż do 1945 roku. W okresie okupacji hitlerowskiej wytwarzano w konspiracji skorupy granatów z przeznaczeniem dla ruchu oporu. Po wojnie, w 1948 roku fabrykę znacjonalizowano. Kontynuowano produkcję o wcześniejszym profilu produkcji, wprowadzając stopniowo coraz szerszy asortyment pomp dla budownictwa i rolnictwa. Od 1966 zakład funkcjonuje pod nazwą KFP „Białogon”. W latach 70 -tych ubiegłego wieku oddano do użytku nowe obiekty wydziałów, wymieniając przy tym gruntownie park maszynowy. W 1997 roku zmianie uległa forma własności przedsiębiorstwa. Spółka Akcyjna, której akcjonariuszami byli

w większości pracownicy KFP „Białogon” nabyła przedsiębiorstwo od Skarbu Państwa. Lata siedemdziesiąte wytyczyły aktualny profil produkcji. Kielecka Fabryka Pomp „Białogon” to unikalny przykład zachowania tradycji przemysłowej naszym mieście.